

Dosarul nr. 3ra-1343/22
2-20015716-01-3ra-29122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

8 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co”, reprezentată de avocatul Vitalii Mamaliga,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm” împotriva Consiliului Concurenței, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex-Co” privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 februarie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm”, reprezentată de avocatul Viorica Cărare, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, prin decizia nr. CN-01 din 27 ianuarie 2020 a Plenului Consiliului Concurenței s-a respins plângerea Societății cu Răspundere Limitată „Viloterm” cu privire la inițierea investigației pe semnele încălcării art. 15 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex-Co”.

Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm” a solicitat prin plângere intervenția Consiliului Concurenței și sancționarea acțiunilor anticoncurențiale ale Societății cu Răspundere Limitată „Simplex-Co”, care s-au manifestat prin răspândirea informației false, precum că Consiliul Concurenței a stabilit încălcarea

Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vilotherm”, aplicându-i amendă în mărime de 10 000 euro.

În rezultatul acestei acțiuni, Societatea cu Răspundere Limitată „Vilotherm” a fost discreditată și a avut de suferit imaginea companiei, cât și colaborarea cu partenerii de pe piață.

Reclamanta a primit somații de la mai mulți parteneri, în care aceștia și-au exprimat lipsa încrederii în colaborarea ulterioară cu compania și au solicitat restituirea datoriilor în termeni restrânși.

În consecință, Societatea cu Răspundere Limitată „Vilotherm” a fost pusă în situație financiară dificilă, datorită schimbării graficului de achitări, cât și riscă întreruperea contractelor de colaborare cu partenerii, ce poate duce la consecințe grave pentru desfășurarea activității ulterioare a companiei.

Plenul Consiliului Concurenței a refuzat neargumentat inițierea investigației în baza plângerii depuse, care conținea probe pertinente privind distribuirea de către Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex-Co” a informațiilor false privind activitatea reclamantei, și anume: print screen-ul care demonstrează acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Simplex-Co” de distribuire a informației false în mediul on-line, somațiile primite de la Societatea cu Răspundere Limitată „Instalco”, Societatea cu Răspundere Limitată „Duo-Ego”, sesizarea primită de la Societatea cu Răspundere Limitată „Romstal” și Societatea cu Răspundere Limitată „Palace Construct”.

În opinia reclamantei, decizia nr. CN-01 din 27 ianuarie 2020 a Plenului Consiliului Concurenței a fost emisă cu un șir de încălcări ale legislației în vigoare, or, Consiliul Concurenței nu a apreciat elocvent probele prezentate de Societatea cu Răspundere Limitată „Vilotherm”, a aplicat eronat dispozițiile art. 15 și art. 16 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

A menționat că Consiliul Concurenței, conform art. 32 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, asigură respectarea și aplicarea legislației concurențiale. Iar dispozițiile art. 21 din Codul administrativ stipulează că, exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care a fost creată autoritatea de reglementare. Deci, în situația când au fost prezentate probe privind răspândirea informațiilor false, capabile să distorsioneze concurența și să producă prejudicii reclamantei, lipsa unei investigații din partea Consiliului Concurenței va duce la rezultate contrare scopurilor pentru care a fost creată aceasta.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. CN-01 din 27 ianuarie 2020 a Plenului Consiliului Concurenței, prin care s-a respins plângerea nr. 3973 din 25 noiembrie 2019 depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vilotherm”, obligarea adoptării dispoziției de inițiere a investigației în baza plângerii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Vilotherm” și adoptării în termenul prevăzut de art. 60 din Codul administrativ, a deciziei privind încălcarea art. 15 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 la plângerea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vilotherm”.

Prin încheierea din 26 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a dispus atragerea în proces a Societății cu Răspundere Limitată „Simplex-Co”, în calitate de persoană terță (f.d. 38, vol. I).

Prin hotărârea din 29 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a anulat decizia nr. CN-01 din 27 ianuarie 2020 a Plenului Consiliului Concurenței cu privire la respingerea plângerii nr. 3973 din 25 noiembrie 2019 depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm”. S-a obligat Consiliul Concurenței să emită dispoziție de inițiere a investigației concurențiale în baza plângerii nr. 3973 din 25 noiembrie 2019 formulate de Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm”.

La 30 iulie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Consiliul Concurenței a depus apel nemotivat, iar la 23 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus motivarea acestuia împotriva hotărârii din 29 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

La 26 august 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex-Co”, reprezentată de avocatul Vitalie Mamaliga, a depus apel nemotivat, iar la 24 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus motivarea acestuia împotriva hotărârii din 29 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile depuse de Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex-Co”, reprezentată de avocatul Vitalie Mamaliga, și s-a menținut hotărârea din 29 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a notat că instanța de fond corect a stabilit că, în speță, se constată încălcarea termenului stabilit de Lege pentru examinarea plângerii depuse de reclamant. Or, plângerea a fost formulată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm” la data de 25 noiembrie 2019, iar decizia pe marginea acesteia a fost emisă la 27 ianuarie 2020, prin urmare aceste circumstanțe denotă depășirea vădită atât a termenului fixat la art. 53 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, cât și a celui stabilit de art. 60 din Codul administrativ. La fel, scrisoarea expediată de Consiliul Concurenței către Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm” pentru exprimarea în scris a punctului de vedere în acord cu art. 53 alin. (3) din Legea pre citată a fost recepționată de ultima la 15 ianuarie 2020, la fel cu omiterea termenului de 30 de zile, or, termenul dat se suspendă doar dacă Consiliul Concurenței solicită punctul de vedere în interiorul termenului de examinare preliminară a plângerii și nu după expirarea lui.

Instanța de apel a considerat că, sunt neîntemeiate argumentele apelului, precum că instanța de fond a ignorat faptul că Consiliul Concurenței a întreprins acțiuni indispensabile în vederea deciderii asupra inițierii sau nu a unei investigații privind pretensele încălcări ale legislației concurențiale și nu s-a limitat doar la o abordare superficială sau formală a celor invocate de intimat. Or, din probatoriul cauzei rezultă contrariul și anume că plângerea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm” a fost respinsă la etapa preliminară, fără a fi demonstrat că

autoritatea publică a analizat toate argumentele invocate de societate, cu toate că probatoriul prezentat de către aceasta atestă cel puțin existența unor semne plauzibile și temeuri rezonabile pentru a suspecta Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex-Co” de încălcarea art. 15 și art. 16 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Curtea de Apel Chișinău a conchis ca fiind corecte concluziile instanței de fond precum că circumstanțele descrise denotă incertitudinea actelor emise în cadrul procedurii administrative, care la fel poate fi apreciat ca viciu de procedură care duce la anularea actului administrativ individual defavorabil contestat. Or, circumstanțele descrise generează o altă incertitudine juridică vis-a-vis de data emiterii deciziei Plenului Consiliului Concurenței sau din moment ce la 10 ianuarie 2020, majoritatea membrilor au optat pentru adoptarea deciziei de respingere a plângerii Societății cu Răspundere Limitată „Viloterm”, actul administrativ urma să fie emisă la această dată luând în considerare rigorile art. 53 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și pct. 33, pct. 35 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Concurenței, aprobat prin Hotărârea Consiliului Concurenței nr. 8 din 28 decembrie 2012. Însă în speță, această voință nu a fost materializată într-o decizie a Plenului Consiliului Concurenței, ca ulterior în temeiul notei din 24 ianuarie 2020, să fie emisă decizia contestată în prezenta cauză.

La 11 octombrie 2022, Consiliul Concurenței a depus recurs nemotivat, care ulterior, la 6 ianuarie 2023, a fost completat cu motivare împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat dispozițiile art. 53 alin. (1) și (3) din Legea concurenței, când a respins argumentele Consiliului Concurenței că decizia nr. CN-01 din 27 ianuarie 2020 a fost emisă legal în cadrul termenului de finalizare a procedurii administrative. Or, procedura de examinare preliminară a plângerii intimatului a fost realizată în termen, în mod disciplinat de către Consiliul Concurenței și respectiv procedura administrativă și decizia adoptată din 27 ianuarie 2020 a fost în acord cu principiul legalității, celerității, eficienței, securității raporturilor juridice și certitudinii juridice și cu respectarea termenelor stabilite de Legea concurenței- 30 zile lucrătoare.

Recurentul a susținut că instanța de apel a interpretat eronat și prevederile art. 53 alin. (2) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, atunci când a reținut că înscrisurile anexate la plângere de către intimat sunt suficiente și plauzibile pentru a începe efectuarea investigațiilor și a verifica în detaliu circumstanțele invocate în sesizarea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Viloterm”. Or, scopul investigației în materia dreptului concurenței nu este verificarea în detaliu a circumstanțelor invocate în plângere, dar este de a acumula probe suficiente pentru a demonstra existența încălcării prevederilor Legii concurenței.

La 30 octombrie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co”, reprezentată de avocatul Vitalii Mamaliga, a depus recurs nemotivat, care ulterior, la 6 ianuarie 2023, a fost completat cu motivare împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea actelor

judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a indicat că nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanța ierarhic inferioară, la adoptarea acesteia, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Suplimentar a menționat că, necesitatea demonstrării caracterului fals al informației răspândite este una stridentă, or, în speță nu s-a probat presupusul caracter fals al informației respective, ceea ce în caz contrar ar indica cu un grad mai înalt de certitudine asupra existenței semnelor încălcării prevăzute la art. 15 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

A mai susținut că, nu a fost probat nici faptul răspândirii informației false de către Societatea cu Răspundere Limitată „Simple-Co”. Or, probele enumerate de către intimată/reclamantă nu prezintă suficientă verosimilitudine, deoarece nu este clară identitatea subiecților schimbului de informații pe motivul probării insuficiente a acestor circumstanțe, în condițiile în care informația prezentată poartă un caracter preponderent declarativ, iar sarcina probei în cadrul examinării preliminare a plângerii incumbă exclusiv părții reclamante.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 septembrie 2022, iar dispozitivul acesteia a fost notificat recurenților la 30 septembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică. Decizia motivată a fost notificată recurenților Consiliului Concurenței și Societății cu Răspundere Limitată „Simplex Co” la data de 7 decembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (vol. II, f. d. 86,88).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că recurenții Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co” s-au conformat prevederilor legale și au depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 13 ianuarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimaților a fost expediată copia recursurilor depuse de Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co”, reprezentată de avocatul Vitalii Mamaliga, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 27 ianuarie 2023, Societatea de Răspundere Limitată „Viloterm”, reprezentată de avocatul Viorica Cărare, a menționat că decizia din 20 septembrie a Curții de Apel Chișinău este întemeiată și legală, bazată pe o analiză

temeinică a stării de fapt și de drept a cauzei. A solicitat respingerea recursurilor depuse de Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co”.

Până la examinarea admisibilității recursurilor, intimații Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co” nu și-au valorificat drepturile lor procedurale și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursurilor depuse de Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co”, reprezentată de avocatul Vitalii Mamaliga, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi declarate inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care, pe cale de consecință, nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material, capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co”, reprezentată de avocatul Vitalii Mamaliga.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de Consiliul Concurenței și Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex Co”, reprezentată de avocatul Vitalii Mamaliga, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu